

Hr. Kristian Jensen har jo brudt et forlig, og så siger man, at man laver et nyt lovforslag, hvor de, der tilslutter sig, kan gå med. Enhedslisten har sagt, at de kunne da godt tænke sig at gå med, for når loven kører videre uændret, kan de gå ind, og så får de fire mandater i Folketinget mulighed for at ødelægge satspuljeforliget. Man kan ikke forhindre det. Hvis de stemmer for, så kan de gå ind og sætte sig på halen og sige, at de forlanger, at de penge skal gå tilbage til de folk, de kommer fra. Så det, regeringen er i gang med, er jo ren kamikazekurs.

Kl. 16.25

Dansk Folkeparti har nøjagtig den samme opfattelse, men de går lidt mere stille med dørene. Derfor er det da en fantastisk situation, regeringen bringer ikke alene sig selv i, men en forligskreds i, som har haft en fælles forståelse af, hvordan midlerne skulle bruges. Nu er alt lagt an til, at selv det mindste parti i Folketinget kan bestemme, hvordan den satspulje skal være, fordi man tager nogle ind, som grundlæggende er imod den.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil også for en tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Såvel Venstres som SF's ordfører har fuldstændig ret. Vi er grundlæggende imod det her forlig, men vi finder det ganske fornøjeligt, at der nu åbnes op for forligskredsen, og at vi blot ved at stemme for i dag kan sabotere forliget, for det er netop vores pointe, som Venstres ordfører siger, at sabotere det her forlig, for vi mener, at denne her aftale er dybt asocial. Den tager penge fra folk på overførselsindkomster, altså de allerfattigste i det danske samfund. Man har gaflet 18,8 mia. kr. fra de folk over en 10-årig periode, og så har man givet dem til sociale formål efter forgodtbefindende.

I Enhedslisten mener vi, at det er de bredeste skuldre, der skal bære de tungeste læs, og det vil altså sige, at det er folk, der har lidt flere penge end dem på overførsel, der skal betale til de sociale formål. Derfor er det da klart, at vi ser det her som en mulighed for at sabotere det, at man har taget 18,8 mia. kr. i 10 år, så det ikke skal kunne lade sig gøre i fremtiden. Det er en fantastisk mulighed, som vi må takke regeringen for.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg forstår overhovedet ikke fru Margrethe Vestagers tvivl.

Det, der blev sagt ganske klart, var ikke bare i finanslovaftalen, som jeg vil vende tilbage til. Nu kan jeg jo kun referere fra finanslovforhandlingerne, hvad jeg selv har oplevet, og jeg har oplevet, at det blev sagt ganske klart, at de partier, der ville tilslutte sig grundlaget for satspuljen, skulle tilbydes at komme ind i den. At tilslutte sig grundlaget for satspuljen er også at tilslutte sig den måde, hvorpå satspuljen fremkommer.

Det var det åbne og ærlige tilbud, som vi gav de nuværende satspuljepartier, men hvor nogle af ren og skær partitaktiske årsager ikke ønsker, tydeligst sagt af hr. Mogens Lykketoft tidligere i dag, at nogle partier, man ikke kan lide, skulle have lov at komme med.

Det, der står i teksten, er, at Dansk Folkeparti og regeringen er enige om at videreføre satsreguleringsordningen. Det står ganske tydeligt på side 12 i denne her rimelig tykke sag, der hedder »Aftaler om finanslov for 2003«. Hvis man er enig om at videreføre den, så er man også enig om at videreføre både den måde, midlerne opsamles på, og den måde midlerne fordeles på, nemlig blandt satspuljeforligspartierne.

Til hr. Ole Sohn: Det er jo ikke sådan, at en usandhed bliver mere rigtig af, at man gentager den, og derfor forstår jeg ikke, at hr. Ole Sohn fortsætter med at kalde det her et forligsbud. Den lovgivning, der blev lagt frem, er indholdsmæssigt præcis den samme som den lovgivning, der eksisterer i dag, blot tilrettet de ting, som Rigsrevisionen har påpeget er mangler i den nuværende lovgivning.

Hvis man grundlæggende er modstander af det her lovforslag, så mener jeg, at man selv har diskvalificeret sig som medlem af forligskredsen, fordi man åbent siger: Vi ønsker slet ikke lovforslaget, vi ønsker ikke at videreføre det her. Det, der er grundlaget for at gå ind i en forligskreds, er, at man åbent og ærligt siger: Vi accepterer både den måde, pengene bliver skaffet på, og den måde, vi fordele dem på, og det ønsker jeg at alle de partier, der kommer med i forligskredsen, vil være ærlige nok til at sige.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Henrik Sass Larsen for en tredje kort bemærkning.